

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
22 У. 16396/15
Дана 22.03.2019. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Гајић Салзбергер, председника већа, Весне Даниловић и мр Весне Чогурић, чланова већа, са судским саветником Данијелом Поповић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. ..., ..., кога заступа Илија Маровић, адвокат из Суботице, Шеноина бр.7/3, поднетој против туженог Министарства финансија Републике Србије, Управе царина, Комисије за жалбе Управе царина, ради поништаја решења туженог број: 148-05-039-00-745/5-2015 од 03.11.2015. године, у предмету царинском, у нејавној седници већа, одржаној дана 22.03.2019. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Суботица 01.01. УП-606/1-15 од 17.04.2015. године. Наведеним првостепеним решењем, које је донето у смислу члана 96. став 1. Царинског закона („Службени гласник РС” 18/10, 111/12), измењени су подаци у рубрикама 36, 44 и 47 наименовања 01 ЛЦИ УВ-4 број 30741 од 09.10.2014. године ЦИ Јавна складишта Суботица, а тужилац обавезан да уплати на име мање плаћене царине и пореза додату вредност износ од 51.751,14 динара.

Тужбом поднетом Управном суду дана 27.11.2015.године, допуњеном поднеском од 18.12.2015.године, тужилац преко пуномоћника, оспорава закнитост решења туженог органа наводећи да је неосновано утврђена предметна обавеза јер је Шедиција Б.Б. из ... је дана 09.10.2014.године уз захтев за пуштање робе пре завршетка провере царинске декларације приложила оргинал документа EUR. 1. No. A2134348, али да је овај захтев и приложени оргинални документа изгубљен у Царинској испостави јавна складишта а подносилац захтева и увозник овде тужилац располагали су само скенирашим обрасцем наведеног EUR 1. Даље наводи да су у међувремену пре него што је пронађен изгубљени оргинал наведеног документа – тужилац и шедитер затражили од надлежне царинске службе у Француској да достави дупликат обрасца, а што је надлежна царинска служба и учинила, али у рубрику 7. обрасца EUR. 1 погрешно је на енглеском језику уписано „issued retrospectively” (накнадно издато) а

правилно је требало у рубрици 7. да пише „duplicate” тј. да је у питању дупликат. Сматра да су испуњени услови за примену Споразума о стабилизацији и придруживању између ЕУ и њених држава чланица с једне стране и Републике Србије с друге стране, тј. да се тужиоцу као увознику призна право на повластицу, јер је сада достављена оверена копија и у међувремену је пронађен оригинал обрасца EUR 1. Са наведених разлога, предлаже да суд у спору пуне јурисдикције реши предметну управну ствар тако што ће донети пресуду којом ће поништити оспорени управни акт и утврдити да су испуњени услови за примену повластица сходно Споразуму о стабилизацији и придруживању између Европске уније и њених држава чланица и Републике Србије, те обавезати тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове управног спора и то за састав тужбе у износу од 60.000,00 динара и трошкове на име судских такси по одлуци суда а све у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења.

Тужени орган у одговору на тужбу, остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета и образложењу оспореног решења, на име тужиоца је по ЛЦИ УВ-4 бр. 30741 од 09.10.2014. године, ЦИ Јавна складишта Суботица, у наименовању 01, пријављена за стављање у слободан промет роба трговачког назива – POLIESTE ZA EKSPANDIRANJE сврстана у Тарифни став 3903 19 00 00 00 Царинске тарифе са стопом царине 0% (уместо 1%), с обзиром да је у рубрици 36 (повластица) унета шифра повластица EU01V, односно захтевана је примена Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њених држава чланица са једне стране и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС– међународни уговори”, бр. 83/2008), а на основу скенираног обрасца EUR 1. број А 2134348 06.10.2014. године као доказ да је предметна роба европског преферцијалног порекла. Тужилац је у поступку провере царинске декларације поднео захтев за пуштање робе пре завршетка провере царинске декларације, који му је одобрен уз обавезу да у року од 30 дана достави оригинал образац EUR 1. број А 2134348 06.10.2014. године у складу са чланом 98. Царинског закона и члана 196. Уредбе о царински дозвољеном поступању са робом. Како тужилац није у остављеном року доставио тражени документ, ЦИ Јавно складиште Суботица је дана 25.03.2015. године својим актом број Д-173 од 24.05.2015. године по службеној дужности покренула поступак накнаде наплате износа од 51.751,14 динара на име накнадне наплате царине за предметну робу по стопи царине од 1% и разлике пореза на додату вредност те је Царинарница у складу са чланом 96. Царинског закона, донела ожалбено решење којим су измењени подаци у рубрикама 36, 44 и 47 наименовања 01 ЛЦИ УВ-1 број 30741 од 09.10.2014. године, ЛЦИ Јавна складишта Суботица и обавезан је тужилац да уплати на име мање плаћене царине и пореза на додату вредност износ од 51.751,14 динара. Тужени орган је у поступку по жалби ради

утврђивања тачног чињеничног стања размотрио све списе предмета и прибавио мишљење стручне службе Управе царина – Одељења за порекло робе, АКТ бр. 148-07-039-00-745/4/2015 од 23.10.2015. године, и нашао да је тужилац поступајући као прималац робе декларисао податке за поступак стављања робе у слободан промет по царинској декларацији УВ-4 број 25038/3071/2014 од 07.07.2014. године, за робу из наименовања 01 (полиестер за експандирање „styrolyon” РС 153F у врећама од 25 кг.), одређену према својој тарифној позицији 3903 19 00 00, порекла Европске уније (Француске), која је пријављена као преференцијална, уз подношење доказа о пореклу. Доказ за порекло (уверење о кретању робе EUR. 1. A2134348 од 06.10.2014.године) није поднет у оригиналу, већ као скениран документ уз обавезу странке у поступку да достави оргинал доказа о пореклу у што краћем року а најкасније у року од 30 дана од дана подношења. Тужилац је дана 08.05.2015.године уз допуну жалбе уместо оргинал уверења о кретању робе EUR. 1. A2134348 од 06.10.2014. године, доставио за исту робу оргинал уверења о кретању робе EUR 1. A2134114 од 05.05.2015.године који има напомену на енглеском језику у рубрици 7 накнадно издато и сходно томе захтевао примену наведеног Споразума, односно примену преференцијалне царинске стопе. Тужени орган на основу свега наведеног закључује да је француска царинска администрација издала уверење о кретању робе EUR. 1. A2134114 од 05.05.2015. године, који у рубрици 7 има напомену на енглеском језику накнадно издато, што би значило да уверење EUR. 1. није било издато приликом извозног царињења или је било издато, али одбијено од стране царинског органа земље увознице, што овде није био случај. Стим у вези напомиње да је француска царинска администрација у конкретном случају требала да изда уверење о кретању робе EUR. 1. у складу са чланом 19. Протокола 3 наведеног Споразума а не у складу са чланом 18. Протокола 3 наведеног Споразума, са којих разлога је достављено уверење уз допуну жалбе не може се сматрати технички исправним доказом о пореклу. Тужен орган је на основу свега наведеног применом одредбе члана 230. Закона о општем управном поступку донео одлуку као у диспозитиву.

Одредбом члана 96. став 1. Царинског закона („Службени гласник РС”, бр. 118/10, 111/12, 29/15), прописано је да ако је декларација контролисана, утврђене чињенице су основ за примену прописа који уређују царински поступак у који је роба стављена.

Одредбом члана 98. став 1. наведеног Закона прописано је царински орган пушта робу декларанту ако су испуњени услови за стављање робе у одређени царински поступак и ако роба није предмет мера ограничења или забрана, кад податке у декларацији провери и прихвати, или их прихвати без провере.

Одредбом члана 16. став 1. Протокола 3. Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, с једне стране и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС – међународни уговори”, бр. 83/08) прописано је да ће производи са пореклом из Заједнице код увоза у Србију, а производи пореклом из Србије ће код увоза у Заједницу имати олакшице у оквиру Споразума уколико је поднет један од следећих докумената: уверење о кретању робе ЕУР.1, или изјава на факури, коју извозник уноси на фактуру, доставницу или било који други комерцијални документ који довољно детаљно описује производе о којима је реч и тако омогућује њихову идентификацију.

Одредбом члана 18. став 1. и 4. Протокола 3 наведеног Споразума прописано је да се уверење о кретању робе ЕУР.1 може се изузетно издати након извоза производа на које се оно односи, ако: (а) оно није било издато у време извоза због грешака или ненамерних пропуста или посебних околности; (б) ако се царинским органима на задовољавајући начин докаже да је уверење о кретању робе ЕУР.1 било издато, али при увозу није било прихваћено због техничких разлога. Накнадно издато уверење о кретању робе ЕУР.1 мора бити означено следећом напоменом на енглеском језику: „issued retrospectively” (накнадно издато).

Одредбом члана 19. став 1, 2, и 4. Протокола 3. наведеног Споразума прописано је да у случају крађе, губитка или уништења уверења о кретању робе ЕУР.1, извозник може поднети захтев царинским органима који су издали уверење за издавање дупликата на основу извозне документације коју поседује. Тако издат дупликат мора бити означен следећом напоменом на енглеском језику: „duplicate”. Дупликат мора носити датум издавања оригиналног уверења о кретању робе ЕУР.1 и важи од тог датума.

Код напред утврђеног чињеничног стања ствари а имајући у виду цитиране одредбе материјалног права, суд налази да је правилно одлучио тужени орган када је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења, дајући разлоге које је суд оцено као јасне детаљне и на закону засноване. Ово са разлога што је тужилац поступајући као прималац робе декларисао податке за поступак стављања робе у слободан промет по царинској декларацији УВ-4 број 25038/3071/2014 од 07.07.2014. године, за робу из наименовања 01 (полиестер за експандирање „styrolution” РС 153F у врећама од 25 кг.), порекла Европске уније (Француске), која је пријављена као преференцијална, уз коју није поднео доказ за порекло (уверење о кретању робе EUR. 1. A2134348 од 06.10.2014.године) у оригиналу, већ као скениран документ, са којих разлога је првостепени орган наложио тужиоцу да достави оргинал доказа о пореклу у што краћем року а најкасније у року од 30 дана од дана подношења. Како тужилац није поступио по налогу првостепеног органа у остављеном року то и по становишту суда правилно тужени орган налази да је првостепени орган правилно поступио када је својим решењем изменио одговарајуће податке у предметној декларацији и тужиоца обавезао на накнадно плаћање одређеног износа на име мање плаћеног царинског дуга, правилно налазећи да тужилац није доказао преференцијално порекло робе, па самим тим не може остварити царинске олакшице применом члана 16.став 1 Протокола 3 Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, с једне стране и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС – међународни уговори”, бр. 83/08). Такође и по оцени суда правилно тужени орган налази да оргинал уверења о кретању робе EUR 1. A2134114 од 05.05.2015.године који је тужилац доставио уз допуну жалбе од 08.05.2015.године не представља тражени-технички исправни доказ о кретању робе правилно налазећи да исто није издато у складу са чланом 19 Протокола 3 наведеног Споразума већ у складу са чланом 18.Протокола 3 наведеног Споразума, јер је у истом у рубрици 7 руком дописано и печатом оверено на енглеском језику: „issued retrospectively” (накнадно издато) уместо „duplicate” тј. да је у питању дупликат, при чему је као нови датум издавања такође руком дописано и печатом оверено 05.05.2015.године.

Суд је ценио наводе тужбе да је након доношења оспореног решења пронађен оригинал ЕУР 1. коју као оверену фотокопију доставља уз тужбу па налази да исти нису од утицаја на другачију одлуку суда јер у моменту одлучивања по захтеву овлашћеног шпедитера правостепени орган истим није располагао као ни тужени орган у поступку одлучивања по жалби.

Суд је ценио и остале наводе изнете у тужби али налази да и ти наводи нису од утицаја на другачију одлуку у овом предмету, при чему су исти већ истицани у жалби и као такви правилно оцењени у образложењу решења туженог органа, сагласно одредби члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку.

Одлучујући о предлогу тужиоца, који произлази из постављеног захтева у тужби, да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да није основан. Наиме оспорено решење је правилно и на закону засновано, те нису испуњени услови за његов поништај, а тиме ни за могућност да овај суд, у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка, за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није случај.

Са изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, суд је тужбу одбио као неосновану и на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Суд је одбио, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на успех у овој управној ствари, па је применом одредбе чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези са члановима 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13 – одлука Уставног суда, 47/13 – одлука УС, 55/14 и 87/18), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 22.03.2019. године, 22 У. 16396/15

Записничар
Данијела Поповић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Гајић Салзбергер, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП